

Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrta leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno znižuje.

Štev. 32.

V Ptuj v nedeljo dne 7. avgusta 1910.

XI. letnik.

Volilci občine Celje okolica pozor!

Volilni odbor neodvisnih kmetov okoliške občine, kateri hočejo na vsak način v občini red napraviti, sklicuje za nedeljo, dne 7. avgusta ob 8. uri zjutraj

volilni shod,

kateri se bode vršil v gostilni „zum Mohren“. Na tem velevažnem shodu hočemo jasno in odločno svoje mnenje o občinskem gospodarstvu v okolici povedati. Hočemo povedati, da smo do grla siti zanemarjanja naših gospodarskih interesov, da hočemo napredek in skrb za ljudstvo. Od prvaških doktorjev se ne pustimo več komandirati in občina okolica Celje ne sme biti taborišče za narodnjaško gonjo.

Vabimo na ta shod vse trezno misleče volilce! Razgrajadev in prepešev seveda se bode mo znali ubraniti. Bojimo se nikogar, kajti z nami neodvisnimi kmeti in davkoplačevalci gresta pravica in resnica.

Pridite vsi!

Sklicatelji.

Kje so veleizdajalci?

Opetovano že smo z natančnimi dokazili javnosti pokazali, da je zašla slovenska prvaška politika na pot veleizdajniškega nasprotstva proti državi in cesarju. Naših dokazov prvaški listi niso zamogli izpodbiti. Zato so le psovali, zavijali in lagali. Vpili so zlasti, da smo mi „nemčurji“ in da vsled tega vboje pravke po krivem dolžimo veleizdajalskih misli. Vpili so to na vse pretege in mislili so, da bodejo s tem oči ter ušesa slovenskega ljudstva zamašili. Pomagalo jim to seveda ni! Kdor je le količikaj politično izobražen, ta mora priznati, da smo imeli s svojo trditvijo prav! Res je in stokrat res, da je prvaška, zlasti narodnjaška politika zašla v veleizdajalske struje. Ni čuda, kajti med sloven-

Klofuta.

Spisal Tebničmar.

... Glasom kazenskega zakona velja navadna klofuta okroglo 10 kron. Meso se je podražilo, moka, tobač, kvargelj, knofi za hlače, ministerske penzije, klerikalni listi, dohtariske pristojbine, krenbirštelnini in „bočeri“ za kurja očesa, vse to se je podražilo in le klofute, le klofute imajo že desetletja sem eno in isto ceno ... Upamo, da nas ljubi doktor Benkovič ne bode tožil, ker o klofutah govorimo. On jih je dobil le s pasjim bičem po nosu; on ni dobil navadnih klofut in to prijemajo tem potom v knjigi zgodovine. Kajti vseh pet prstov človeka ne more tako boleti, kakor fini, kajti pasji bič, ki zažviža po zraku, kakor sto gadov. Torej pardon, g. doktor Benkovič, mi govorimo o klofutah in ne o gadih!

Klofuta pa so različne. Najboljša je navadna kmetiška klofuta. Ta mora biti taka, da se v prvem hipu po zna vseh pet prstov na obrazu, kakor da bi se jih začelo s plavo barvo; v drugem hipu mora postati obraz podoben šurovemu „guglhupfu“. Ako se človeka pri tej priložnosti ne ubije, potem košta taka klofuta le 10 kron ... Oj moj Bog, kako lepo bi se prilegla taka poštena klofuta prvaškemu poslancu Gostinčarju iz

skimi poslanci se nahajajo ljudje, ki so bili že zaradi veleizdaje v preiskavi (koroški poslanec Grafenauer) in med uredniki slovensko-prvaških dnevnikov so ljudje, ki so že tisočake od srbske vlade vlekli ...

Mi smo vse to že mesece in leta sem dokazovali ter trdili. Treznejši slovenski listi prihajajo danes tudi že do istega prepričanja. Glavni list slovenskih duhovnikov in osrednje glasilo vseslovenske klerikalne stranke je ljubljanski „Slovenec“. Ta list je seveda zagriženi nasprotnik nemštva in se mu resno ne more „nemčurštva“ naprej metati. In vendar piše „Slovenec“ v svoji 173. številki z dne 2. avgusta 1910 v uvodnem članku dobesedno tako-le:

„Že okoli 20. septembra se je v Ljubljani čutilo, da so neki ljudje na delu, da hujskajo zlasti mladino zoper vsako božjo in posvetno oblast in jo okužijo s tistimi anarhistovskimi načeli, kijih razširja srbska mladina v Črni gori ter v Serajevu po naukih visoke šole političnih umorov v Belgradu. Ko so se v Ljubljani javno razpostavljale podobe dedno obremenjenega princa Jurja, smo vedeli, pri čem smo. Srbska vlada je v Ljubljani organizirala plačano agenturo za provokacije v prid protiaustrijski srbsko-iredentovski misli. Vsi protiaustrijski pojavi v izvestnem krogu v Ljubljani so plod dinarjev iz dispozicijskega fonda srbskega zunanjega ministerstva, ki plačuje gotove deficite. Odkar pa je par brezpomembnih ljudi iz tiste ljubljanske plasti, ki v našem narodu ničesar ne reprezentuje, šlo v Belgrad kroat in prebedet par noči v ondodnih kavarnah s srbskimi oficirji, je nekaterim silno greben zrasel. Kakor se vidi, je Belgrad na izvestne ljudi popolnoma tako vplival, kakor smo si mislili. Prinesli so iz Belgrada moralo pasjih bičev, pištol in tistih ostrog, s katerimi je princ Jurij svojemu lakajju prepral trebuh! Ampak Ljubljana vendarle ni Belgrad in tudi nikoli ne bo. Plačanim agentom provokaterjem in izvestnemu izprijenemu smrkolinstvu bomo

Ljubljane, ko je zadnjič par ur govoril, da razbije državni zbor. Sakrabort bi se ta kranjski možičel obrnil, ko bi jo mu štajerska pest pripeljala! Niti Sušteršičova žilindra bi mu ne pomagala in molčal bi par tednov tako trdno, kakor molči poslanec Terglav ... Sploh pa molčijo zdaj vsi prvaški poslanci, kajti naša vlada jim je dala najboljšo klofuto: vzela jim je namreč — dijete in namesto 10 kron na dan dobijo figo. To je bila klofuta druge vrste, ki je pa tudi dobro zadela. Obrazi prvaških poslancev postali so od te klofute, podobni staremu kvargelju, ki ima že toliko črve, da ga čez taler nesejo ...

„Moralne“ klofute so sploh najboljše. Za „moralo“ minorita Vavpotiča sicer ne damo počenega groša. Kajti mi vemo, da ta pobožni gospod ni prijatelj belih lilij. Močno odceleva solnčne rože ima raje. In testamenti takih rož ima še raje ... Kako je hodil in bodil k solnčni roži, seveda iz samega krščanskega usmiljenja. Za „svojo mujo“ pa si je zaračunal samo 300 kronic. Mi ne vemo, res ne vemo, v čem je ta Vavpotičeva „muja“ obstojala, ali to vemo, da je pobožni gospod od brezverske sodnije dobil tako močno klofuto, da je padel na tla; ne vemo, ali je padel na zadnjo ali na hrbet; okrogel je na obeh straneh enako ...

Približno tako klofuto dobil je tudi naš vrli doktor Brumen v Ptuj, kateremu pač živa duša ne more

jasno povedati, kar mu gre. Na Slovenskem se srbski iredentizem prav gotovo ne bo uganjal. Naše ljudstvo je katoliško, domoljubno in patriotično, in bo vsakega, ki bo hotel podirati te njegove najvišje ideale, poglano kot nadležnega tujca. Kar pa se tiče bratskega srbskega ljudstva, ki je tako visokondarjeno in plemenito, le želimo, da se čim preje znebi Jurjeve klike, ki tira srbsko ljudstvo v pogubo. Ti ljudje, ki jih niti Črnogorci ne marajo in so zastražili proti njim mejo, da ne vthotapijo v deželo jugoslovanskega kneza Nikolaja bomb, ne bodo terorizirali in demoralizirali pametnega slovenskega ljudstva!

Tako piše torej zagriženo slovenski list, ki pa še ni izgubil vse pameti. Eden največjih slovensko-prvaških listov torej javno pribije, da so pričeli izvestni „narodni“ krogi politiko veleizdaje, politiko bombe in handžarja. Kar smo mi torej že leta sem pravili, to priznavajo danes tudi prvaški listi sami!

Naše dobro in od prvaške hujskarije nepokvarjeno ljudstvo bode tem veleizdajalcem pot iz dežele pokazalo. Pri nas na Štajerskem in Koroškem se ne smejo udomačiti balkanske šege in navade srbskih kraljemorilcev ...

Kdor je z slovenskimi narodnjaki, ta je proti Avstriji! To naj si zlasti vsi tisti zapomnijo, ki so se dali doslej od prvakov izrabljati in slepariti ...

Proč z veleizdajalci!

Politični pregled.

Razpust državnega zbora? Klerikalna korespondenca „Zentrum“ poroča, da bode državni zbor bržkone v jeseni razpuščen in da je je treba vsled tega že zdaj volilce pripravljati. Od sedanje državne zbornice se ne more nobenega uspešnega dela pričakovati ... Ako bi se razpust zbornice res dogodil, potem imamo to v prvi vrsti slovenskim poslancem zahvaliti.

kaj slabega očitati. Brumen je desetkrat „Brumen“ in ta hvala je menda za najboljši želodec dovolj. Ali kakor znano, vidi ta naš Brumen slabo. Iz same kratkovidnosti je zadnjič kot advokat neki ekspenzar — dvakrat računal. In ti hudobni ljudje niti v to Brumenovo „kratkovidnost“ ne verujejo. In svet se bode podrl, kajti tožili so ga! ... Iz jasnega neba, iz tiste velike hiše ob minoritskem klostru priletela je klofuta, da so jo celo v „Štajercem“ uredništvu slišali: 130 kron ekspenzarja mora Brumen nazaj plačati in 114 kron strokov tuji.

To je nekaj vrst modernih klofut. Pravzaprav je tudi ta-le naš listek klofuta. Mi sicer v znani svoji ljubeznivosti nismo hoteli ničesar žaliti, ničesar in nikogar. Ja, ko bi hoteli tudi mi klofute deliti, — sakrabort, kako bi pokalo! ... Klofut imamo torej mnogo vrst: — 1. Klofuta, za katere se mora 10 kron plačati. — 2. Klofute, pri katerih se mora dvojni ekspenzar vrniti. — 3. Klofute, ki razveljavijo gotove „testamente“. — In 4. Klofute, ki jih pisatelj teh vrstic želi prvakom, — vsem prvakom, razven Ploja. Kajti Ploj se nam smili, Ploj je revež, Ploj zasluži, da se mu glavo z ribjim oljem namaže, Ploj bi izdihnil, ko bi dobil še eno klofuto, kajti njegovi volici so mu jo že prav obcutno dali, — pustite mi torej Ploja pri miru, ne zaradi tistih 10 kronic, ampak iz krščanskega usmiljenja ...

Adjio! Pa dobro spite!